

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Brug for Radiofonien, og Udvalget har ikke kunnet give Anvisning paa saadanne Ændringer af Bygningen, at det tør anbefales at udskyde Spørgsmaalet om Tilvejebringelsen af en dertil egnet Nybygning.

Naar saa Spørgsmaalet rejses, hvem der har Ansvar for denne fejlslagne Kombination af Teater og Radiofonihus, maa jeg igen henvise til Udtalelser fra Radiofoniens Byggeudvalg. Af den højtærede Formand vil jeg gerne have Tilladelse til at gøre et Par Citater. Byggeudvalget hævder da, at det stod over for en bunden Opgave. Det siger Pag. 40:

„Arkitekt Holger Jacobsen havde udarbejdet et Forslag til Opførelse af Statsradiofonibygningen paa den bestemte Plads og med en deraf bestemt Plan, en Jernbetonbygning bestemt for Statsradiofonien og med en Teaterafdeling for Det kongelige Teater, og paa dette Grundlag var det ved Lov bestemt, at Bygningen skulde opføres. Om Pladsen var rigtig valgt, om Arkitekten var den rette Mand, om en Bygning af det forudsatte Materiale og efter den forudsatte Plan kunde blive egnet for Formaålet og Lydisolationen kunde gøres effektiv i en saadan Bygning, alt dette var Spørgsmaal, som var afgjort af de dertil kompetente Myndigheder, der havde vist Arkitekt Jacobsen den Tillid at beslutte Opførelsen i Henhold til hans Projekt.“

Og senere Pag. 40—41 siger Udvalget følgende:

„Man stod her over for, at det var betroet Arkitekten at gøre det helt nye Forsøg ved en Jernbetonbygning at skabe Lokaler baade for Teatret og for den unge teknisk ugenoprøvede og stadig i Udvikling værende Radio, en stor og ny Opgave, ved hvilken man viste Arkitekten den Tillid at stole paa hans Evner, Studier og Specialkundskab. Naar en Arkitekt paatager sig og faar betroet en saadan Opgave, maa han — lige saa vel som han faar Æren, hvis han løser den — have den Frihed til at gennemføre sin Plan, uden hvilken han heller ikke kunde have Ansvar for, om det lykkes. Hans Adgang til at vælge Materiale og Konstruktioner maa være meget fri, ligesom han paa den anden Side maa have Ansvar for, at Opgaven kan løses med disse Materialier og Konstruktioner i dette Tilfælde særligt ogsaa, at de fornødne Lydisolationer kunde foretages. Naar Byggeudvalget fik den Opgave at paase, at Bygningen blev opført

og indrettet overensstemmende med Lovens Forudsætninger, maa dette altsaa forstås med Hensyntagen til den meget selvstændige Opgave, der var blevet betroet Arkitekten, og som Udvalget maatte respektere. Dette betyder naturligvis ikke, at Udvalget ikke skulde medvirke og kontrolere med Hensyn til det bygningsmæssige. En Mængde Forhold vil ogsaa ved Byggearbejder af denne Art være af saadan Karakter, at et Byggeudvalg og navnlig de særlig bygningskyndige ligesom ved andre Byggearbejder kan virke effektivt med, raadgivende og kontrolerende, baade ved Planens nærmere Udarbejdelse og dens Gennemførelse. Men navnlig med Hensyn til selve de Principper i Konstruktionen, der kunde være afgørende for Opgavens Løsning, maatte Arkitekten være den raadende, og Udvalget vilde ikke kunne paabyde en bestemt Konstruktion, lige saa lidt som man kunde forbyde en Konstruktion, naar Arkitekten holdt paa, at denne var den nødvendige eller dog den rigtige for Opgavens Løsning, og der ikke for Udvalget forelaa Grundlag for at kunne hævde, at Konstruktionen netop vilde umuliggøre eller dog i høj Grad vanskeliggøre Løsningen af Opgaven.“

Jeg ser ikke rettere, end at man maa, som Forholdene laa, give Byggeudvalget Ret i dets Betragtninger. Saa er der det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard rejste: Kan man da give Radio-raadet noget Ansvar? Jeg tror ikke, at nogen vil kunne gøre det. Der er sikkert ingen, der vil mistænke Radio-raadet for at have stillet Forslag om for Radiofoniens Midler at ville løse Spørgsmaalet om Det kongelige Teater som Dobbeltscene.

Og hvem bliver der saa tilbage om Ansvar? Ja, der bliver efter min Opfattelse Rigsdagen og Ministeren, Rigsdagens Udvalg, med hvilke den af Ministeren udpegede Arkitekt gennemgik hele Planen i alle dens Detailler, og med hvilke Planerne blev saa meget mere indgaaende drøftet, som der var adskillig Modstand repræsenteret i Udvalget mod at ordne Forholdene paa den angivne Maade. Og over for Udvalget garanterede Arkitekten for Planen og Lyd-adskillelsen efter det Salle Pleydelske System, for de 1 200 Siddepladser, for Tidsfristen for Dobbeltscenens Aabning o. s. v. med det Resultat, at et meget stort Flertal af Rigsdagen sluttede sig til Planerne.

Og saa har selvfølgelig Ministeren Ansvar eller maaske de to Ministre eller, om man vil, Regeringen, der mødte med